

[Ole Vig Jensen]

på nuværende tidspunkt at skulle tage en dybere drøftelse af dette, endsige at ændre det.

Jeg må også sige til kristeligt folkeparti, at det er ikke et helt rimeligt tidspunkt at fremsætte lovforslaget på og hermed fremme denne debat, men det skal medgives, at kristeligt folkeparti på et tidligere tidspunkt, også i samtaler med forligspartierne, har meddelt, at dette voldte problemer for kristeligt folkeparti, og at de på et tidspunkt formentlig ville fremsætte forslag.

Men jeg havde egentlig forstået, at der var fuld enighed om blandt forligspartierne, at det ikke var rimeligt at gå i gang med en ændring af folkeskoleloven, før vi i det mindste havde fået loven ført fuldt igennem og altså i denne sammenhæng havde haft et helt og fuldt prøveforløb, og det har vi jo netop ikke haft. Det er det, vi venter på skal ske nu til sommer.

Vi har kun haft folkeskolens afgangsprøve gennemført sidste år, og i den anledning kom der jo, som også refereret af ministeren, en noget heftig og unuanceret debat, som imidlertid viste sig ikke at være berettiget, da man så det endelige resultat af prøverne. Det mener jeg altså ikke begrundet, at vi ikke skulle se på det, når vi nu er kommet gennem prøveforløbet her i sommer, hvor vi også får folkeskolens udvidede afgangsprøve med. Men det er da givet, at der, første gang man skal tilrettelægge prøver under et nyt system, må melde sig vanskeligheder. Jeg tror også, ministeren selv sagde det. Det er vel lige så naturligt, at vi forsøger i fællesskab at se, om vi kan klare de vanskeligheder, og det må naturligvis også gælde kristeligt folkeparti.

Jeg synes, der er meget, der taler for, at vi tager dette yderst stilfærdigt. Når vi så er kommet over sommerens prøver og får evalueret dem i ministeriet – det går jeg ud fra at de skal – er der vel et holdbart grundlag for at diskutere, hvordan vi eventuelt indretter os i fremtiden, hvis det er sådan, at vi skal ændre noget.

Jeg vil gerne sige til kristeligt folkeparti, at det er det radikale venstre da åben over for. Hvis det viser sig nødvendigt at ændre ved prøverne, er vi indstillet på det, og det kunne jeg forestille mig at ministeren også ville være. Men vi må have et bedre grundlag end det, der er tilvejebragt i dag, hvor vi kun har

gennemført et halvt forløb af prøvernes afholdelse.

Så vil jeg godt minde om, som jeg har sagt det ved andre lejligheder, at der er andre og større problemer knyttet til folkeskolens indre liv end lige netop problemerne omkring prøverne. Det synes jeg er noget vi i forligspartierne bør tale sammen om, og noget, som vi vel også må drøfte i folketinget. Jeg tror i virkeligheden, at det mindre har noget at gøre med selve strukturen i folkeskoleloven end med en række andre problemer, som det vil være rimeligt at få drøftet igennem inden alt for længe.

Vi kan altså ikke støtte kristeligt folkepartis lovforslag på dette tidspunkt.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er jo som allerede nævnt et af de partier, der står bag folkeskoleloven, men vi har også indtil flere gange understreget, at det ikke betyder, at vi er tilfredse med loven, og det ved vi også gælder andre partier.

Men når vi gik med i skolelovsforliget, var det udelukkende, fordi vi mente, at vi derved kunne få større indflydelse end ved at stå udenfor, og vi har også sagt indtil flere gange, at det ikke mindst var kristendomsundervisningen, som vi gerne ved at være med vilde sikre så gode kår som overhovedet muligt.

Vi understregede også og har gjort det gang på gang, at vi ville følge denne lov meget, meget nøje, og hvis det viste sig, at loven ikke fungerede tilfredsstillende, måtte vi tage den op til revision. Vi ville ikke på den måde føle os bundet, så vi ikke kunne komme frem med de ting, som vi mente var forkerte.

Det er rigtigt, at vi ved behandlingen af loven understregede, at vi gerne ville have haft undervisning i dansk på to niveauer. Vi var også betænkelige ved samfundsorienteringen, som vi mente kunne komme til at gå ud over historie, geografi og biologi. Vi var også betænkelige ved, at vi ikke kunne beholde den gamle formålsparagraf. Vi måtte imidlertid erkende, at der ikke var flertal herfor, heller ikke ved at de partier, som ikke var med i forliget, støttede os. Det fik vi jo en prøve på, da vi fremsatte forslag om at få ændret formålsparagraffen.

Vi mener også, at vejen frem går gennem forhandlinger forligspartierne imellem, men